

MITRA

een film van Kaweh Modiri

Nederland, Duitsland, Denemarken | 2021 | 106 min. | Farsi, Nederlands

BALDR
FILM

SYNOPSIS

MITRA is een indringend portret van een moeder die in een onwaarschijnlijke situatie terecht komt. De film slaat een brug tussen de islamitische revolutie in Iran en haar hedendaagse leven in Nederland. Kan ze de geschiedenis ooit achter zich laten?

37 jaar nadat haar dochter Mitra in Iran is vermoord, leidt Haleh (Jasmin Tabatabai) nu een succesvol, maar rustig bestaan in Nederland. Alles wordt overhoopgehaald wanneer wordt vermoed dat Leyla, de verraadster van Mitra, opduikt. De vrouw woont pas sinds kort in Nederland en is nu zelf een liefhebbende moeder. Ze lijkt Haleh niet te herkennen; is dit Leyla wel? Met hulp van haar broer Mohsen (Mohsen Namjoo) probeert Haleh achter de waarheid te komen.

Regisseur Kaweh Modiri baseerde de film en het gelijknamige boek op het leven van zijn eigen moeder. Het verhaal kruist grenzen en generaties, van de politiek turbulente jaren tachtig in Iran tot hedendaags Europa – een Europa dat vaak kalm en rustig lijkt, maar waarin talloze verzwegen verhalen leven. MITRA werd geselecteerd voor het Limelight-programma van het IFFR en voor de Grand Jury Fiction competitie van Movies that Matter.

VAN DE REGISSEUR

Als kind reisde ik met mijn moeder regelmatig naar steden als Berlijn, Keulen, Bonn, Hamburg, Parijs, Brussel en Londen. We bezochten oude vrienden en bekenden, partijleden en celgenoten van mijn overleden zus Mitra, die in 1981 in Iran is geëxecuteerd. 's Avonds, als ze dachten dat ik sliep, hoorde ik ze praten over die laatste maanden, dagen en uren van haar leven. Het is een puzzel die ze na al die jaren nog steeds niet hebben opgelost. Ik luisterde stiekem mee naar de verhalen over Mitra, wier dood een zware schaduw over mijn leven heeft geworpen – mijn moeder was in verwachting van mij toen de moord plaatsvond. Ik werd geboren in de lange periode van rouw die daarop volgde. De gebeurtenissen waar ze over spraken en die ze beschreven nestelden zich – ook nadat wij allang weer thuis waren – als een film in mijn hoofd.

Het verhaal van de executie van Mitra is gebaseerd op feitelijke gebeurtenissen, maar als geheel is de film fictie. Het grootste deel van de film speelt zich af in hedendaags Europa en komt voort uit een 'wat als'-situatie. Wat als de moeder, een fictief personage, de vrouw vond die haar dochter heeft verraden? Wat zou ze doen? Hoe ver is ze dan bereid te gaan?

Het verhaal kruist grenzen en generaties, van de politiek turbulente jaren tachtig in Iran tot hedendaags Europa – een Europa dat vaak kalm en rustig lijkt, maar waarin talloze verzwegen verhalen leven.

Mitra is een film over drie vrouwen die elkaars levens volledig overhoophalen. Een film over een moeder en haar proces om los te laten.

CONTEXT

Iran 1981

Het is twee jaar nadat de Sjah zich vanwege de Iraanse Revolutie van 1979 gedwongen zag het land te ontvluchten. De revolutie werd ingegeven door sociale ongelijkheid en gesteund door mensen met uiteenlopende sociale en politieke achtergronden. De overwinning werd echter bezegeld door de geestelijken, en die namen ook de touwtjes in handen. Khomeini keerde uit ballingschap terug naar Iran en hij werd de hoogste leider van de islamitische republiek. Aanvankelijk konden de meeste groepen en organisaties die aan de revolutie hadden deelgenomen zich wel vinden in Khomeini's beloften van sociale gelijkheid, maar het duurde niet lang voordat ze merkten dat er voor hen onder het nieuwe bewind geen plaats was. Vanaf de eerste helft van de jaren tachtig, en zeker na het begin van de oorlog tussen Iran en Irak, trad het regime hard op tegen binnenlandse dissidenten. Tienduizenden mensen werden gevangengenomen, gemarteld en geëxecuteerd. Als gevolg hiervan verdwenen verschillende politieke groepen voor de voortzetting van hun verzet ondergronds. Sommige kregen een militair karakter, wat tot een oorlog binnen de oorlog leidde. Mitra speelt zich in deze politiek turbulente periode af.

De Organisatie

De Organisatie is geïnspireerd door een bestaande politieke groepering, die in de film niet wordt benoemd. Deze Organisatie is nog altijd actief in Europa en is gevestigd in diverse steden van het oude continent. Ze rekruteren hun leden onder de net aangekomen vluchtelingen, die ze met uitstapjes naar de Eiffeltoren en andere verleidingen voor zich proberen te winnen. De Organisatie in de film staat niet alleen voor deze fractie, maar voor elke vergelijkbare groep die voortkwam uit een stelsel van idealen uit de revolutionaire tijd – idealen die mensen duizenden kilometers van het thuisland vandaan koesteren en in leven houden, zonder werkelijke aansluiting op het land dat ze willen bevrijden. Ze voeren een strijd die al lang geleden verloren is gegaan, maar ze zijn niet bereid of in staat om het verleden los te laten.

In 1981 hadden deze groepen allemaal hun eigen pamfletten, bijeenkomsten, intriges en geheime locaties. De een was marxistisch, de volgende islamitisch-marxistisch, weer een andere nationalistisch. Het overgrote deel van hun protesten bestond uit geweldloos demonstreren, waarmee ze anderen probeerden over te halen zich bij hen aan te sluiten. Naarmate het bewind meer geweld ging gebruiken vond een aantal van die groepen het nodig dat ook met geweld te beantwoorden. De overheid greep in reactie daarop naar nog scherpere onderdrukking. Leiders van verschillende politieke bewegingen werden gevangengezet en gedwongen te verklaren dat ze eigenlijk buitenlandse agenten waren.

INTERVIEW MET KAWEH MODIRI

Mitra is in veel opzichten anders dan jouw eerdere films *My Burglar and I* en *Bodkin Ras*, die met fictie en de werkelijkheid speelden. Waarom koos je met Mitra de richting van een meer klassiek narratieve vertelling?

In *My Burglar and I* stalkte ik de man die mij had beroofd met een camera, en vond ik filmbeelden die hij op mijn laptop had achtergelaten om het verhaal te vertellen van een schrijver die een obsessie voor zijn overvaller ontwikkelt. Ik had niet de totale controle over wat er ging gebeuren, het verhaal kreeg al doende vorm. Hetzelfde kan worden gezegd van *Bodkin Ras*, waarin ik een fictief, op de vlucht geslagen personage in een dorpje in het noorden van Schotland plaats en waar alle anderen echt zijn en zichzelf spelen. Bij *Mitra* vond ik dat een heel andere aanpak nodig was. Ik volg altijd mijn verhaal. Elk verhaal heeft zijn eigen DNA, en dat wijst me in het creatieve proces ook voor een belangrijk deel de weg. Voor *Mitra* was ik niet geïnteresseerd in een experimentele aanpak, omdat die het verhaal niet versterkte. Maar de thema's zijn wel verwant aan mijn eerdere werk. Net als in *My Burglar and I* ga ik in op de relatie tussen een slachtoffer en een dader, en in deze film verdiep ik me in de geleidelijke verandering in die verhouding. En net als in *Bodkin Ras* spelen de thema's verlies en vervreemding een belangrijke rol in het verhaal. De kruisbestuiving tussen werkelijkheid en fictie is ook iets dat terugkeert in al mijn films en geschriften, zij het op verschillende manieren. *Mitra* is gebaseerd op het verhaal van mijn familie, maar dat waargebeurde verhaal was vooral de inspiratiebron voor dit fictieve werk. Voor wie aan de hand van zo'n persoonlijk verhaal werkt, is afstand essentieel. Ik laat de fragmenten graag bezinken tot ze in mijn hoofd fictie worden. Dit is dus een verhaal dat ik als stukjes van een puzzel heb opgepikt en dat daarna jarenlang in mijn hoofd heeft gesluimerd, en pas nu er slechts een sterk extract van die impressie is overgebleven kan ik ermee gaan spelen. Op dat punt vind ik mijn personages opnieuw uit en begin ik al die flarden in een narratieve structuur te gieten. Het gaat op een natuurlijke wijze, en het is magisch.

Mitra verweeft met het vertellen van dit verhaal over drie vrouwen ook het persoonlijke met het politieke, en het verleden met het heden.

Hoe heeft u die elementen met elkaar in evenwicht gebracht en waarin vond u de inspiratie om het verhaal vanuit het perspectief van Haleh te vertellen?

Het belangrijkste personage is een vrouw van in de zeventig, verscheurd door gevoelens van wraak en verdriet. Ze neemt graag zelf initiatief en ze laat zich niet met een kluitje in het riet sturen. Dus als ze de vrouw ontmoet van wie ze denkt dat zij verantwoordelijk voor de dood van haar dochter is, zal het gevolgen hebben. Dit is een personage op het randje, tot alles in staat. In haar karakter zit een psychologische spanning, en de katalysator voor haar wraak in het heden is een gebeurtenis uit het verleden, die zich in een politiek turbulente tijd in Iran voltrekt. Het was onmogelijk om dit verhaal te vertellen zonder de sociale en politieke context van die tijd te belichten, maar ik besloot de politieke achtergrond tot een minimum te beperken en alleen toe te voegen wat nodig was om de personages te begrijpen.

Hoe vergeef je iemand die niet om vergiffenis heeft gevraagd? Hoe wreek je je op iemand als je niet zeker weet of het wel de juiste persoon is? Haleh neemt het niet zo nauw met de regels, ze gaat heel ver om haar zin te krijgen en ze laat zich niet makkelijk overtuigen. Als ze eenmaal denkt de verrader te hebben gevonden, voel je dat er ontsporing dreigt. Voor mij wordt de morele vraag interessant als hij persoonlijk wordt, als goed en fout een kwestie van perspectief worden. Iets aan dit alles is aangeboren, onontkoombaar menselijk.

Wat was voor jou belangrijk bij het weergeven op het scherm van de complexe identiteit van Haleh, een geïntegreerde intellectueel die tegelijk Iraans, Nederlands, succesvolle immigrant, vluchteling en Europeaan is?

Het was voor mij belangrijk om een moderne, wat oudere Europese vrouw te laten zien die nu eens niet bezig was om dood te gaan. Haleh zit vol levenslust, en vol woede, en ze gedraagt zich soms roekeloos. Dat ze immigrant is heeft haar er niet van weerhouden in Nederland goed te integreren en maatschappelijk te slagen, maar ze draagt uit haar verleden met het verraad en de executie van haar dochter in Iran nog wel een zwaar trauma bij zich. Als ze geconfronteerd wordt met de mogelijke verrader neemt haar roekeloosheid het algauw van haar rationele kant

over. De filmwereld zit barstensvol conventies over het weergeven van vrouwen, immigranten en ouder worden. Haleh past in geen enkele van die conventies, en dat vond ik spannend.

We leven in een heel diverse maatschappij, met mensen uit alle windstreken, en hun verhalen worden voor het overgrote deel niet verteld. Bij veel films voelt het alsof ze niet op deze nieuwe werkelijkheid aansluiten en een groot deel van de samenleving blijft in de schaduw of wordt op het scherm slechts in een heel strak kader weergegeven. Er zijn meer dan genoeg films die in buitenwijken of de banlieues spelen, maar te weinig waarin immigranten als gewoon onderdeel van de maatschappij worden getoond.

De sfeer in de film is af en toe thrillerachtig, zeker in de stukken die zich in Europa afspelen. Waar was je wat de textuur en esthetiek van de film betreft naar op zoek?

Er bestaat een scherp contrast tussen de lichte, zonovergoten scènes uit het verleden in Iran en de donkere, overwegend 's avonds en 's nachts geschoten stukken in Europa. Het was voor mij belangrijk om met een donker contrast, met schaduwen te werken om de herinneringen van Haleh aan de gebeurtenissen te verbeelden. Ze heeft de verrader slechts meegemaakt toen ze geblinddoekt was en ze herkent haar stem. Dat zijn twee erg onbetrouwbare indrukken, dus kan ze nooit zeker van haar zaak zijn. Haleh ziet de vrouw voor het eerst echt bij haar voordeur in Nederland. De vrouw doet de deur open, maar er valt geen licht op haar gezicht. De onzekerheid van Haleh bepaalt de stemming van de hele film.

In de film spelen Iraanse talenten uit alle windstreken, onder wie de Duitse ster Jasmin Tabatabai, de wereldberoemde muzikant Mohsen Namjoo, de in Iran niet meer speelgerechtigde actrice Shabnam Tolouei, en het jonge talent Avin Manshadi. Hoe is deze internationale bezetting bijeengekomen?

Vanwege de politieke gevoeligheid van deze film konden we niet werken met acteurs die nog in Iran leven en werken, dus moesten we op zoek naar Iraanse acteurs in het buitenland. Het was essentieel om acteurs te vinden die de complexe personages van de juiste diepte konden voorzien en ik

vind de bezetting die we bijeen hebben weten te krijgen geweldig. Jasmin Tabatabai speelt Haleh zowel in het heden als in de delen van de film die in het verleden spelen. Doorat ze in Iran is geboren en als volwassene in Duitsland woont en veel succes heeft behaald, voelde zij een grote verwantschap met het personage Haleh en haar no nonsense-instelling. Mohsen Namjoo, die haar broer speelt, is een van de meest invloedrijke muzikanten uit Iran en hij legde zijn kunstzinnige ziel in de film. De manier waarop hij Haleh's broer verbeeldt is zo gevoelig en ontroerend dat medewerkers hem na het opnemen van bepaalde emotionele scènes vaak spontaan omhelsden. Shabnam Tolouei is een bekende actrice die jaren geleden gedwongen werd Iran te verlaten en we voerden lange gesprekken over haar personage, dat ze tot in de diepste diepte analyseerde, tot ze elk detail had zoals ze het hebben wilde. En wat was het vanaf het begin een feest om met onze jongste en helderste ster Avin Manshadi te werken. Ze had een erg ingewikkelde rol en de gedachte dat een kind die scènes moest spelen heeft me heel wat slapeloze nachten bezorgd, tot ik haar leerde kennen. Door haar zeldzame talent en haar altijd positieve instelling was het een zegen om met haar te werken.

Hoe heb je, in het licht van de complicaties voor sommige van de acteurs en het controversiële materiaal, de terugblikkende scènes in het Iran van 1982 gemaakt?

Het was helaas onmogelijk om in Iran te filmen. De politieke achtergrond van de film en de persoonlijke situatie van de acteurs en andere betrokkenen waren een garantie voor een enkele reis naar Iran, zonder ontsnapping. We moesten dus op zoek naar een locatie waar we het Teheran van het begin van de jaren tachtig tot leven konden laten komen. Naast het visuele aspect was het belangrijk dat we veilig konden werken en in het land van onze keuze een degelijke film-infrastructuur zouden aantreffen, want we hadden een strak schema. We kozen uiteindelijk voor Jordanië, waar we locaties vonden die aan mijn wensen tegemoetkwamen en waar een toegewijd team tot ongelofelijke hoogte wist te stijgen. We hadden maar vier opnamedagen en soms leek het volstrekt onmogelijk om in die tijd alle scènes die we nodig hadden te maken. Er ontstond voor dit project echter een prachtige dynamiek tussen alle medewerkers waardoor we, hoe moeilijk het ook was, onze doelstellingen haalden.

SCHRIJVER EN REGISSEUR

KAWEH MODIRI

Kaweh Modiri is een Nederlandse schrijver en regisseur van Iraanse komaf, geboren in 1982. Zijn korte film *My Burglar and I* is een waargebeurd verhaal over een schrijver die degene die hem beroofd heeft een jaar lang achtervolgt en hem uitroept tot zijn nieuwe hoofdpersoon. Zijn tweede film *Bodkin Ras* ging op het Internationale Filmfestival Rotterdam van 2016 in première en werd daar onderscheiden met de prestigieuze fipresci-prijs van de vereniging van internationale filmrecensenten. De film beleefde zijn Amerikaanse première op het sxsw-festival van 2016 in Austin in Texas. Hij won de belangrijkste jury prijzen op het Netia Off Camera filmfestival in Krakow en op Mammoth Lakes Californië, en een tweede fipresci-prijs op de Viennale.

HOOFDROLLEN

HALEH – JASMIN TABATABAI

Jasmin Tabatabai is een Duitse actrice en zangeres van Iraanse komaf. In Duitsland werd ze bekend met haar rol in de succesvolle film *Bandits* (1997) over een meisjesband, die in Duitsland meer dan een miljoen bezoekers trok; van de soundtrack werden meer dan 700.000 exemplaren verkocht. Ze is ook bekend dankzij haar rol in het voor een Oscar genomineerde *The Baader Meinhof Complex* en haar stem in de Duitse versie van *Persepolis*. Tegenwoordig speelt ze al voor het negende seizoen in de televisieserie *Letzte Spur Berlin* van de zdf. Onlangs schitterde ze in Katja von Garniers nieuwe dansfilm *Fly*.

Mohsen – Mohsen Namjoo

Mohsen Namjoo is zanger, schrijft liedjes, bespeelt de setar (de traditionele Perzische luit) en acteert. Hij woont tegenwoordig in New York. Hij komt oorspronkelijk uit de provincie Khorasan in het noordoosten van Iran, een bakermat van poëzie en muziek. Door zijn unieke stijl van zingen en de soepele manier waarop hij oosterse en westerse muzikale elementen combineert is hij uitgegroeid tot een icoon in de hedendaagse wereldmuziek.

Als acteur is Namjoo bekend uit de film *Few Kilos of Dates for a Funeral* (2004, Saman Salur), die de gouden luipaard en de speciale juryprijs won op het internationale filmfestival van Locarno in 2006 en tijdens het internationale filmfestival van Edinburgh in datzelfde jaar als beste film werd bekroond. Namjoo speelde ook in de film *Radio Dreams* (2014, Babak Jalali), die op het filmfestival van Rotterdam van 2016 een gouden tijger won. Voor zijn rol in die film werd hij ook bekroond met de prijs van de beste acteur op het 37ste internationale filmfestival van Durban.

LEYLA - SHABNAM TOLOUEI

Shabnam Tolouei is een Iraanse actrice, theaterregisseuse en toneelschrijfster die sinds 2005 in Parijs woont. Ze studeerde af als filmmaker aan de Bagh-Ferdos-filmschool in Teheran en in theaterstudies aan de universiteit van Nanterres in Frankrijk. Ze acteert sinds 1993 in theaters, films en televisieproducties. Tolouei werd op zowel het 14de als het 22ste internationale theaterfestival in Iran, in 1996 en 2004, uitgeroepen tot beste actrice. Buiten Iran is ze bekend van haar hoofdrol als Ahoo in de bekroonde film *The Day I Became a Woman* (2000) en als Munis in *Women Without Men* (2009, Shirin Neshat), een Iraanse film die op het filmfestival van Venetië een zilveren leeuw won.

NILU – AVIN MANSHADI

Avin Manshadi is een in 2006 geboren Iraans-Britse actrice. Avin won de prijs voor de beste bijrol (BIFA 2016) en de beste nieuwkomer (NFA 2017) voor haar rol in de met een BAFTA bekroonde Iraanse horrorfilm *Under the Shadow* van Babak Anvari.

MITRA – DINA ZARIF

De in Iran geboren en getogen Dina Zarif is een veelzijdige, in San Francisco woonachtige podiumkunstenares, ontwerpster, curator en kunstactiviste. Als actrice werkt en oefent ze sinds 2014 onder Bahram Beyzai, de veelgeroemde master van de faculteit Iraanse studie van Stanford. Zarif verscheen voor het eerst in werk van Beyzai in *Ardaviraf's Report* (2015) en speelde daarna de rollen van danseres-zangeres in *Tarabnameh*, een negen uur durende, traditioneel Perzische musical, en die van verpleegster in *Crossroads* (2018). Ze is trots op haar huidige hoofdrol in *Dash Akol According to Marjan* (2020), ook van Beyzai. Ze speelde Leyla bij Golden Thread Productions in de voordracht van *Leyla & Majnun*, als opening van de wereldpremière van de samenwerking tussen de Mark Morris Dance Group en het Silk Road Ensemble bij Cal Performances. Als zangeres combineert ze, geïnspireerd door haar Perzische komaf, westerse klassieke zang met oriëntaalse invloeden tot haar unieke geluid.

CLARA – SALLIE HARMSSEN

Sallie Harmsen (1989) sleept op haar 19e een Gouden Kalf-nominatie voor Beste Actrice in de wacht met haar rol in *Het Echte Leven*. In 2012 wordt ze opnieuw genomineerd voor een Gouden Kalf, ditmaal in de categorie Beste Actrice in een Televisiedrama voor de rol van Manon in *De Geheimen van Barslet*. Voor haar toneelrol in en als *Polleke* van NT Jong ontvangt Sallie in 2015 de Zilveren Krekel voor meest indrukwekkende podiumprestatie.

Sallie speelt één van de hoofdrollen in de Nederlandse speelfilm *Lucia de B.* (2014) van Paula van der Oest over verpleegster Lucia de Berk. De film staat in 2015 op de shortlist voor de Foreign Language Academy Award. Daarna speelt ze in de internationale kaskraker *Bladerunner 2049* geregisseerd door Denis Villeneuve en de internationale serie *Heirs of the Night* onder regie van Diederik van Rooijen.

In 2020 is Sallie te zien in de film *The Postcard Killings* geregisseerd door Danis Tanovic. Daarnaast is ze te zien in de *Sky Atlantic* en CW serie *Devils* naast Patrick Dempsey en geregisseerd door Nick Hurran, en speelt ze een hoofdrol in *Doodstil*, een spin-off van de hitserie *Penoza*.

PRODUCENTEN

PRODUCENT: BALDR FILM (NEDERLAND)

De door Frank Hoeve en Katja Draaijer en in Amsterdam gevestigde productiemaatschappij BALDR Film (2012) richt zich op de ontwikkeling en het (mede) produceren van uitdagende films met een herkenbare persoonlijke signatuur van de regisseur. BALDR is niet bang om risico's te nemen, maar stelt in al het werk de urgentie en de artistieke centraal. Tot hun credits behoren *Those Who Feel the Fire Burning* van Morgan Knibbe (2014, IDFA, twee prijzen van de Nederlandse academie), *Etgar Keret: Based on a True Story* van Stephane Kaas (2017, internationale Emmy, Prix d'Italia) en *Brothers* van Bram Schouw (2017, Premiers Plans d'Angers).

De meest recente (co)-producties waren op grote festivals te zien: *Western Arabs* van Omar Shargawi (2019, Berlinale), *Sick, Sick, Sick* van Alice Furtado (2019, Quinzaine des Réalisateurs Cannes), *Gold* van Rogier Hesp (2020, filmfestival Rotterdam) en *Window Boy would also like to have a Submarine* van Alex Piperno (2020, Berlinale).

COPRODUCENT: SNOWGLOBE (DENEMARKEN)

Snowglobe is een in 2015 door producenten Mikkel Jersin, Katrin Pors en Eva Jakobsen opgerichte, in Kopenhagen gevestigde filmproductiemaatschappij. Dankzij hun sterke internationale banden, die zich met name naar Latijns-Amerika uitstrekken, is Snowglobe een dynamisch productiebedrijf dat grensoverschrijdende speelfilms maakt. Snowglobe ontwikkelt, produceert en coproduceert momenteel een gerichte selectie films met een artistieke en commerciële kern, van zowel nieuwe als gevestigde regisseurs, die een grote passie voor het maken van films gemeen hebben.

Tot het meest recente werk van Snowglobe behoren de openingsfilm van de vijftigste editie van de Quinzaine des Réalisateurs Cannes, *Birds of Passage* van Ciro Guerra en Cristina Gallego, *Monos* van Alejandro Landes, *Western Arabs* van Omar Shargawi die op de Panorama van de Berlinale 2019 in première ging, en *A White, White Day* van Hlynur Pálmason, die in première ging tijdens de Semaine de la Critique van 2019 in Cannes. De laatste productie is *Wildland*, die op de Panorama van de Berlinale 2020 in première ging.

COPRODUCENT: IN GOOD COMPANY FILMS (DUITSLAND)

Het in Berlijn en Leipzig gevestigde In Good Company werd in 2015 opgericht en richt zich op internationale coproducties, met als doelstelling het maken van films die op een intelligente manier voor vermaak zorgen. Het zwaartepunt ligt daarom op het vertellen van verhalen en op kennis van de bezoekers van de verschillende films en hoe zij te bereiken zijn. De oprichters hebben bij elkaar verschillende prijzen met hun producties gewonnen, waaronder de European Film Award, de Deutscher Filmpreis en een nominatie voor de beste buitenlandse film bij de Academy Awards. In Good Company beschikt over een uitgebreid internationaal netwerk binnen de filmindustrie, dat borg staat voor extra middelen en toegang tot talent en financiers. De leiding is in handen van Roshanak Behesht Nedjad.

CAST

JASMIN TABATABAI
MOHSEN NAMJOO
SHABNAM TOLOUEI
AVIN MANSHADI
DINA ZARIF
SALLIE HARMSSEN

CREW

scenario en regie
producenten
coproductenten

executive producer
uitvoerend producent
service producer Jordanie
camera
production designer
kostuumontwerp
make-up
special make-up designer
setgeluid
sound designer
componist
editor
Productiebedrijf
Coproductie bedrijven
Gefinancierd door

KAWEH MODIRI
FRANK HOEVE & KATJA DRAAIJER
ROSHANAK BEHESHT NEDJAD &
KATRIN PORS & MIKKEL JERSIN &
EVA JAKOBSEN & MARINA BLOK
FRANK KLEIN
CHRIS JORNA
RULA NASSER
DAAN NIEUWENHUIJS nsc
SANNE SCHAT
NADINE KREMEIER & MINKE LUNTER
PAMELA GOLDAMMER
MORTEN JACOBSEN
OLIVER PATTINAMA
CARLOS GARCÍA
MOHSEN NAMJOO
CARLA LUFFE
BALDR Film (NL)
In Good Company (DE), Snowglobe (DK)
Nederlands Filmfonds, Netherlands Film
Production Incentive, NTR, CoBO,
Abraham Tuschinski Fonds, Mitteldeutsche
Medien förderung, Medien-board Berlin-
Brandenburg, Deutscher Filmförderfonds,
The Danish Film Institute, Creative Europe
Media, Eurimages

TECHNISCHE INFO

Originele titel	Mitra / Internationale titel: Mitra
Duur	106'
Aspect Ratio	Scope
Formaat (2K/4K)	2K
Geluid	5.1
Release	2021
Taal	Farsi
Productielanden	Nederland, Duitsland, Denemarken

PRODUCENT

BALDR Film
Da Costakade 176-H
1953 XE Amsterdam
frank@baldrfilm.nl
tel. +31 20 303 2670
mob. +31 6 16080755
www.baldrfilm.nl

DISTRIBUTIE

Cinéart
Herengracht 328-III
1016 CE Amsterdam
julia@cinéart.nl
tel. +31 20 5308848
mob. +31 6 83785238
www.cinéart.nl

BALDR
FILM

(snowglobe)

NL FILM
FONDS

NL FILM
INCENTIVE

ntr:

coBo

Stichting Abraham
Tuschinski Fonds

Mediënlandelijke
Mediënfornering

medienboard
BerlinBrandenburg

DEUTSCHER
FILMFÖRDERFONDS
DER BKM

IFILM
HET DUITSE FILMINSTITUUT

Creative
Europe
MEDIA

EURIMAGES

NINE FILM

cinéart